

Richtlijnen voor goed gebruikt groen

HOE ZORG JE ERVOOR DAT HET GROEN IN DE OPENBARE RUIMTE GOED GEBRUIKT WORDT?

Werd groen vroeger vooral gezien als aantrekkelijk decor voor de stad, sinds de jaren 90 blijkt het, zeker in onze steeds compactere steden, nog veel meer nuttige functies te hebben, waaronder de geestelijke en fysieke gezondheid van mensen.

De aanwezigheid en de inrichting van groen is een bepalende factor voor het succes, de leefbaarheid en aantrekkelijkheid van buurten en steden. Met name parken stimuleren beweging en mensen zijn meetbaar gezonder en voelen zich prettiger in een groene omgeving. Onderzoek heeft aangetoond dat het positieve effect van groen op welzijn toeneemt naarmate de biodiversiteit groter is. Omdat het in Nederland vaak onmogelijk is om het groenoppervlak te vergroten, is het vergroten van het

aantal plantensoorten dus een relatief eenvoudige manier om het positieve effect van groen te versterken. Verder moet een goed groengebied aan de vier V's voldoen: veiligheid, variatie, verblijf en verplaatsing.

Om een park aantrekkelijk te maken is voldoende variatie cruciaal omdat de mens zijn omgeving via de zintuigen beoordeelt, waarbij 'zien' het belangrijkste is; het is aantrekkelijk als er steeds iets nieuws te ontdekken valt. Kleur, bijzondere architectuur en water, maar ook rustige plekken en extra's, zoals kunst, dieren of culturele activiteiten, vergroten de aantrekkingskracht van het groen.

Naast aantrekkelijk moet groen sociaal veilig, toegankelijk, beweegvriendelijk en kindvriendelijk zijn. Onveiligheid of overlast, bijvoorbeeld door zwerfvuil of hoge heestervakken die het zicht beperken kan worden voorkomen door meer zicht op de omgeving en door lagere beplanting. Horeca met terras en veel comfortabele zitgelegenheden zorgen ervoor dat mensen langer in de groene omgeving

zullen verblijven, onder andere om naar andere mensen (de grootste attractie van de openbare ruimte!) te kijken.

Bezoekers moeten zich makkelijk (gladde ondergrond) en veilig kunnen verplaatsen, zowel functioneel (van A naar B) als sportief of recreatief. De wandelaar is de belangrijkste gebruiker van een park dus als wandelaars een park niet interessant vinden zal het slecht gebruikt worden. Daarbij zijn aantrekkelijk uitzicht, keuzemogelijkheden in wandelroutes, een vlakke, stroeve ondergrond en een minimale voetpadbreedte (1,20-1,80m) essentieel.

Rosemarie Maas en Kyra Kuitert (www.bureaukm.nl) schreven *'Prettige Plekken, Handboek Mens en Openbare Ruimte'*, waarin honderden plannings- en ontwerprijlijnen worden geboden voor blok, buurt, stad, parken en pleinen. www.prettigeplekken.nl.

